

ligere Regering købt af Leverandører, der altsaa kun leverede en Trediedel af det, der var købt; det var, fordi Kullene var købt til en lavere Pris end den paa Leveringstiden gældende. Det var altsaa nogle daarlige Leverandører, der var købt af den Gang, Leverandører, der ikke stod ved deres Bud. Det nuværende Ministerium eller Statsbanerne har altsaa købt af Leverandører, der fyldestgør de Sluttedler, der er indgaaede. Desværre er det altsaa til højere Priser. Det er muligt, at dette Forhold spiller noget ind med Hensyn til Leverancen.

Det er blevet nævnt Gang paa Gang, at Indkøbene skulde foretages samlede. Det var den eneste rette Maade, det burde ske paa. Ved planløse Opkøb i det aabne Marked pressede man kun Priserne op. Det er da saa heldigt for Industrien og andre Virksomheder her i vort Land, der har Brug for Kul, at da der kom et godt fast Tilbud paa en stor Leverance paa ca. 100 000 Tons om Maaneden til en efter det Tidspunkt, hvorpaa Tilbudet fremkom, forholdsvist billig Pris, saa blev dette Tilbud ikke accepteret. I modsat Fald vilde Følgen være blevet, at Industrien og de øvrige Virksomheder, der skulde participere i dette store Indkøb, vilde have ligget med endnu større Smertes, end Statsbanerne, hvad Kullene angaar, ligger med i Øjeblikket.

Vi har fra Ministeren for offentlige Arbejders Side under Finanslovsforslagets første Behandling faaet en Opgørelse vedrørende Statsbanernes Kulindkøb. Det er mig en Tilfredsstillelse, at der ikke har kunnet rokkes ved de Udtalelser, Ministeren kom med den Gang. Det vilde have været meget beklageligt, om der blot paa et eneste Punkt vilde have kunnet være rokket ved de Tal, Ministeren har givet fra sig. Men det har der — jeg gentager det — ikke kunnet, og det er mig en Tilfredsstillelse. Vi har i Finansudvalget faaet til Behandling et Aktstykke, hvori der staar nævnt, hvilke Kulkvanta der i de forskellige Maaneder er indkommet til Danmark i 1920 fra de forskellige Lande. Dette Aktstykke viser, at vi i Maanederne April, Maj, Juni var kommet ind paa meget smaa Leverancer, saaledes at det var ganske med Rette — navnlig naar man saa hen til den ringe Reserve, Statsbanerne laa med —, at der blev foretaget Køb af Kul. Det er ogsaa ganske rigtigt, som den højtærede Minister har nævnt, at de Indkøb, der fra Statsbanernes Side fandt Sted i de første 3 Maaneder af 1920, kun dækkede selve Forbruget.

Jeg beklager altsaa, at vi nu ligger med saa mange dyre Kul. Men ligesom den højtærede Landbrugsminister under Behandlingen af Landbrugsministeriets Budget udtalte, at trods det store Tab, der antagelig blev paa Kornloven, maatte han dog hilse det med Glæde, forsaavidt som det viste, at vi var ved at komme over i normale Forhold igen, vil jeg for mit Vedkommende udtale, at selv om jeg er meget ked af, at Staten lider Tab gennem Statsbanernes Indkøb af de dyre Kul, saa er det aldeles utvivlsomt, at der ikke er en af os, uden at vi i og for sig kan være veltilfreds med, at det er gaaet i den Retning, at vi kan faa billigere Kul, saaledes at vort Land ikke bliver ganske udmarvet, som det ellers vilde være blevet med de høje Kulpriser, vi har haft i 1920.

Jeg gentager min Henvendelse til den højtærede Regering om, at den vil huske det gale, der for den er fulgt af, at den paa et enkelt Punkt har fulgt den tidligere radikal-socialdemokratiske Regering; Regeringen ser, hvad deraf kan følge. Jeg haaber ikke, det sker oftere.

Hauge: De to Ministre, der staar her som Forsvarere for deres Regeringshandling, er ikke nær saa store i den Rolle, de skal give som Ministre, som de var, da de gav Rollen som Oppositionsmænd ude i Landet. De savner som Ministre i ikke ringe Grad Betingelserne for at klare Vanskelighederne, i samme Grad, som de, da de var Oppositionsmænd og andre sad for Styret her i Landet, var i Stand til at pege paa, hvorledes Ministrene skulde klare Vanskelighederne. De var skaanselsløse i deres Kritik. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder, der jo var Hovedagitatoren for Venstre, vidste altid paa en Prik, hvorledes Tingene skulde have været gjort. Han var en Mester i at finde selv de mindste Ting, der kunde gøres Indvending imod, og han skaanede heller ikke sine Modstandere. Han for ud over Landet fra Møde til Møde, selv i den mest kritiske Tid altid rede med sin Kritik, altid parat til at sige, hvorledes Tingene vilde have formet sig paa en bedre Maade, hvis det blot havde været ham, der havde været en af dem, der sad for Styret. Angrebet sidder den højtærede Minister i Blodet endnu. Han kan heller ikke nu, da han staar og skal forsvare sig, komme bort fra Angrebet, men giver sig straks til at angribe sagesløse Personer, sagesløse Institutioner i denne Sag og tror, at han derved